

for Flade- og Drum Søers Udtørring og er motiveret ved Hensyn til de bestaaende Forhold. At disse ikke ere anderledes, end at Indbrud af Sævet under høiere Stormflod høve til Mulighederne, lader sig ikke negte, lige saa lidt som at et saadant Indbrud vilde være til stor Skade for de nævnte Søers Gieere. Det er derfor ganske naturligt, at de ønske Foranstaltninger trufne til dets Forebyggelse." Men Vandbygningsdirektør Carlsen udvikler derpaa nærmere, hvorfor han ikke ser sig i Stand til at tiltræde Forslaget om disse Hoveders Anlæg. Det gjorde ganske vist flere i Udvalget og deriblandt mig noget betænkkelige. Jeg var i Tvivl om, hvorvidt Flertallet af finantsielle og andre Grunde turde stille sig saa velvilligt, som det allerede havde bebudet ved Finantslovens 2den Behandling, thi vel kan jeg ikke negte, at Vandbygningsdirektør Carlsen har høvt en Del Uheld med sig, naar han skulde udføre sine Projekter, altsaa som positiv Forfatter, men som Kritiker er det dog muligt, at han havde en større Betydning, og at man derfor, om man end af og til er bleven noget narret ved Overstridelser og deslige, naar man har fulgt hans positive Forslag, muligt kunde vinde Noget derved, naar man fulgte ham som Kritiker. Det ærede Medlem (Naberg) har imidlertid den Befæstethed med Hensyn til disse Forhold, at han overalt, forekommer det mig, følger Autoriteterne, naar der er Tale om at faae Penge ud af Statskassen. Det er kun i disse enkelte Tilfælde som f. Ex. her, hvor der er Tale om at holde lidt igjen, at han ikke kan gaa med Autoriteterne. Det er Betegnelsen for det ærede Medlems Stilling. Jeg tror, at det maa indrømmes, at dels dette og dels de Indberetninger, vi have faaet, kunde gjøre Flertallet noget betænkeligt. Jeg vil navnlig nævne en Beretning, der er affattet af Ingenieurkapitain Carstensen og tiltraadt af Vandbygningsdirektør Carlsen, hvori anføres om en kunstig Strækning ved Girondes Munding i Frankrig, at den er en dansk Mil i Udstrækning og var projekteret at ville koste 1,400,000 Frcs., men kom til at koste 14 Milioner Frcs., altsaa 10 Gange saa meget som projekteret, og hvori der nærmere udvikles, hvorledes dette gif til. Jeg kan ikke negte, at saadanne Oplysninger, som man modtog i Mellemtiden, kunde bevæge Flertallet til at sige, at vi for det næste Aar maatte indskrænke os til Ferringstrand og da navnlig, naar man faae hen til, hvorledes Kapitain Carstensen slutter sit Indlæg, idet han nemlig vil foreslaa en Forsættelse af de paabegyndte Forsøg i en længere Arrække, navnlig ved Anlæg af et større Antal Høfder, men især ved at „fortsætte Bestræbelserne for at fremstynde Thyborøns Kanals Lukning". Her fastes et Spørgsmaal ind i Debatten, som ikke har været forhandlet mellem os med Hensyn til disse Forsøg; en af de mest sagtyndige Mænd i

denne Rystfirkingskommission kommer i sin Overveielse til det Point, at han navnlig vil have fortsat Forsøgene i Retning af at faae Thyborønskanal lukket. Det er et helt nyt Spørgsmaal, her stilles frem, og vi faae ikke et Ord at vide om, hvad den høie Rystfirkingskommission har besluttet med Hensyn til den store Tanke, som vistnok vilde møde megen Modstand. Efter Alt, hvad der saaledes her foreligger, og ligeledes efter Ingenieur Groves Beretning om de ikke ubetydelige Besparselser, der kunne indvindes paa de 3 Høfder, vilde der have været fuld Anledning for Udvalget til at tage meget strengere fat paa dette Spørgsmaal, end det har gjort i sit Forslag under Nr. 75, og jeg forundrer mig derfor ogsaa over, at man, uagtet Flertallet har vist sig saa særlig velvilligt for Sagen i og for sig, om det end ikke anerkjender Alt, hvad man gjør for at udføre Sagen, har rettet Angreb mod Flertallet i Stebet for at vise det Paaskjønnelse. Flertallet er altsaa blevet staaende ved kun at foreslaa den lille Nedsættelse af 5,000 Kr., men, efter hvad der foreligger, forventer vi selvfølgelig ikke væsentlige Besparselser paa dette Punkt, og Pengene bevilges selvfølgelig kun til de sex Høfder og ikke til andre Arbejder, som det af mig nævnte vestjydske Ministerium kunde ønske at udføre. Dette om selve Spørgsmaalet. Hvad Spørgsmaalet om Dnsfeligheden og Nytten af disse Sirkingsarbejder angaar, da tror jeg ikke, at vi der behøve nogen Opmuntring fra det ærede Medlem fra Lemvig (Naberg), for at vi skulde stille os velvilligt dertil. Saavidt jeg har forstaaet, erkjender nemlig hele Finantsudvalget i fuldt Maaal saavel Dnsfeligheden som Nytten af disse Arbejder; men Spørgsmaalet er, om de ere gjennemsørlige og gjennemsørlige med vore finantsielle Kræfter, og det er det, man skal forsøge, idet man dog paa Grund af de store Beløb, der er Tale om, gjør Forsøget saa forsigtigt og omhyggeligt som muligt. Turde det iøvrigt være mig tilladt at nævne dette ene Punkt, at det forekommer mig, at Rystfirkingskommissionen er noget spredt i sine Betænkninger og Bemærkninger. Der er ikke den fornødne Sammenarbejden, og det forekommer mig ikke, at der fra Kommissionens Side foreligger saa klare Udtalelser, at vi kunne sige: Nu ere vi paa det Rene med, hvorledes vi ville tage Sagen. Det vilde være ønskeligt, om den ærede Minister kunde slaffe os en saadan klar Udtalelse af Kommissionen; men denne Kommission er maaste ikke saa stabil, at det netop bliver den, der kommer til at udføre Arbejdet. Naar det ærede Medlem for Lemvig dernæst fremførte en Række Betragtninger angaaende Dæmninger over Oddesund, saa skal jeg ikke komme nærmere ind paa denne Del af hans Foredrag, idet vi kunne læse det i Rigsdagstidenden fra for 2 Aar siden, Punkt for Punkt. Den Gang drøftede vi jo nemlig Spørgsmaalet